

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 10.

15. MAI 1930

2. ÅRGANG

Arbeidet i Argentina og Kina

Fra Berger N. Johnsen.

Embarcacion 2-4-30.

Kjære brødre.

Takk for brev samt innlagt check på kr. 275,00 fra forskjellige venner. Jeg vet jo ikke hvem de er, men i det minste kan dere takke vennene på Bede fra mig for den gave de har sendt oss. Måtte vennene få Herrens velsignelse derfor. Pengene var meget velkomne, det hjelper så meget. Det blev desverre for sent dette år å reise på noe høiere sted. De værste månedene er oktober, november, desember, januar og februar. Når vi er kommet over denne tid blir det temmelig friskt for oss som er opbrøt av tropevarmen å være på fjellet. Jeg har jo aldri hatt råd til slik luksus i mitt liv. Vi har den hele tid stått i med alt arbeidet, men vi blir nu så utslitte, så noe må nok forsøkes. Min hustru har hatt en jernhelbred og har vært frisk og sterk, men hennes krefter er nu snart som mine.

De siste år har tatt forferdelig på oss alle. Men vi ønsker ikke å reise hjem. Litt forandring vilde jo være godt.

Er nu litt bedre, men er ennå stiv i kroppen og kan ikke gå så svært meget, da det blir for tungt. Det går dog fremover. Jeg må stadig holde diet og det er svært få ting jeg kan spise, mest en del slags melmat. Dog, nu er det kommet kjøtt på mine ben igjen og tror at jeg med litt forsiktighet vil kunne gjenvinne min helbred så noenlunde.

Det pengebeløp vi mottok forstår man nok vil gå med. På et halvt år har det til doktor og medisins gått med omkring 600 kroner. Vi har aldri brukt doktor på 20 år, men det syntes som det nu bar mot døden med både mig og min hustru. Hun holdt på å forblø. Det var en indre blødning og operasjon måtte øieblikkelig fore-

Et våkent kristenliv betinger en levende interesse for misjonen. Kom misjonærene ihu i dine bønner. Hold ikke tilbake det Herren minner om. Gi villig og av et glad hjerte.

„Ti den hjelp som ydes ved denne tjeneste tåder ikke bare bot på de helliges trang, men bærer også rik frukt ved manges takksigelse til Gud“.

2 Kor. 9. 12.

Fra Ida Lorentzen

Shih Chia Chuang 15. mars. Til Misjons-Rosten.

Guds fred.

Takk for brevet med de 15 kroner. Må Gud velsigne vennene hjemme for deres offer. Det er vanskelige tider vi lever i og tiden er sikkert kort innen Jesus kommer.

Vi kjenner Guds kraft i vår midte, ti det åpenbarer det skjulte så det kommer frem i lyset. Jesu, Guds Sønnens blod kan rense, og det er en nødvendig ting å bli rene for mer å ligne Jesus som vi ventet vi snart skal få se. Dagene er onde og derfor gjelder det å være våkne.

Folket her er glade når de kan komme på møtene. Vi har også hatt flere kristelige viselser. Man blir mer våken for nødvendigheten av å få Guds velsignelse med.

Vi fortsetter med skolearbeidet her. Ialt har vi over 30 gutter og piker. Om søndagene får de iblandt synte på møtet og lese op hver sitt skriftsted. Denne skole har jeg nu hatt i halvannet år. Det viktigste for dem er å lære å lese, så de kan fatte meningen av de forskjellige bibelvers, samt synte og lære å — sitte stille på møtene, som jo er en vanskelig lekse.

2. februar hadde jeg den sorg å miste min beste hjelper, en 38-årig kvinne. Hun var frelst her og blev åndsdopt for fem år siden. Hun vandret ut og inn blandt oss, og var i sannhet et lys for folket.

Når syke kom var hun alltid full av trost og opmuntret de syke til å bekjenne sine synder og motta Jesus, så skulde alt bli vel og bra. Hun var samvittighetsfull og hjalp som og det lod alltid lovprisning fra hennes leper.

Nu er hun død. Det var som en blomst blev brukt av, idet hun vandret bort uten forutgående sykdom. Savnet etter henne er merkbart.

Det siste møte nevnte kvinne deltok i, talte vi ut fra Jak. 3, om tungen som kan sette en skog i brann, men at Herren vil at tungen skal brukes til lovprisning av Gud. Søsteren stod op og leste om de 10 jomfruer, og minnet om å være rede ved brudgommens komme. Det var nok ingen blandt oss som hadde tanke på, at hun allerede to dager etter skulde forlate oss.

Jeg syntes det var så tungt, og det nele stod for mig så jeg ikke fikk sove for langt på natt. Men, også her trøster Jesus sine små på deres leie. Jeg syntes å høre en røst som spurte mig hvorfor jeg var så bedrovet. Og jeg svarte, at det var fordi min beste hjelper i arbeidet var tatt fra mig — og hvor skal jeg finne en sådan igjen, hun kunde både lese og synte nu. Men så kom det til mig: du har henne dog allikevel, hun er bare gått foran hjem.

Å hvilken trost. Jeg syntes å ha mistet henne helt, men jeg har henne frelst hjemme, hun er bare gått forut.

Dette talte så sterkt til mig, ti det er så mange som vi ikke med bestemthet kan si om de er bevisst frelste, bestandig gjør de noe som vi synes de ikke skulde gjøre. Det synes ofte som det ikke blir noe helt ut av det. Engstelsen melder sig da og det opstiger en bønn til Herren: O, om de kunde bli virkelig frelst. For har de ikke visst om hvad synd var, men nu åpenbares det for dem stykkevis. Dog, Herren kjenner hjertene.

Vi har en kvinne som kom hitt for ca. 5 år siden. Hun var da så svak i sine ben, så hun ikke kunde gå. Hun blev snart klar over sin fortapte stilling og vilde tro på Jesus. Hun bekjente sin synd og blev frelst, og en dag kastet hun begge sine stokker i kirken. Hun hadde levet i synd mer enn noen annen. Den mann hun levet sammen med, var for hennes skyld kastet i fengsel. Hun hadde 25 andre menn hun ferdes med, og var kjent av alle. Men Gud løste henne underbart. Hun gikk til fengselsmyndighetene og erkjente sin skyld og blev heit løst.

Hun er nu et meget virksomt redskap i Herrens hånd. Den som er meget forlatt, elsker meget. Til alle tider fører hun syke med sig til misjonsstasjonen. Og til møtene bringer hun med sig folk av alle slags. Hun har dette begjær i sitt hjerte å bringe sjelene til Jesus.

På møtene hører vi mange vidnesbyrd om at hun var det redskap ved hvilket mange var ledet inn i frelsen.

Forleden dag fant hun en pung på gaten, inneholdende et pengebeløp. Hennes mening var å bekjentgjøre funnet, så eiermannen kunde hente pengene, men vi bad henne istedet å bringe pungen til politiet. De kristne kinesere mente imidlertid at politiet selv vilde be-

Forts. 4. side.

De gudløse.

Som det vil være kjent har man i Sovjetrusland vedtatt en såkalt antikirkelig 5-års plan og programmet skal søkes gjennomført i tiden fra høsten 1928 til 1933. Målet man her arbeider for, er i nevnte tidsrum å øke tallet i «De gudløses forbunds» til 17 millioner, likesom det er meningen å samle Ruslands ungdom i alderen 8—14 år i et antall av 18 millioner. Tidsskriftet «De gudløse» skal ha et opplag på 1,500,000 eksemplarer. Som et ledd i planen skal det ved statens høiere skoler, universiteter og seminarier dannes antireligiøse grupper. Samtidig skal deres øves kontroll med den kirkelige presse og pressen forevrig, slik at

man ikke risikerer noen innblanding utenfra.

Som man vil forstå anstrenger den antireligiøse bevegelse sig til det ytterste for å demme op for den evangeliske opvåkningen, som det russiske folk befinder sig i.

Men nu som før vil det vise sig at den antireligiøse kampagne vil befordre den kristne tros utbredelse. Trengsel og motgang er seirens tegn, og det bor oss gjenne mange trengsler å gå inn i Guds rike. Sannheten av dette Herrens ord får våre russiske trossosker i denne tid på en særlig måte erfare.

Løven av Juda har imidlertid seiret og er et vern om sine utvalgte, ti de onde skal utryddes, men de som bier på Herren skal arve landet. Den ugudelige optenker ond mot den rettferdige og skjærer tenner mot ham, men Herren ler av ham, ti han vet at hans dag kommer. De ugudelige trekker sverd og spenner sin bu, men deres sverd skal komme i deres eget hjerte og deres buer skal sønder-

brytes. (Salm. 37, 9—15). De rettferdige frelse kommer fra Herren, deres sterke vern i nødens tid (v. 39).

I sannhet, den som har tatt sin tilflukt til Herren behøver ikke frykte. Løftene og forgyttelsene er i ham evig ja og amen.

Overflod av troende!

I en dagsavis finner vi følgende: «Det har vakt en viss oppsikt at K. F. U. M.s generalsekretær i Danmark, Gunnar Engberg, har skrevet en artikkel i «De unges Blad», hvori han opfordrer den kristne danske ungdom til å spre sig «til alle verdens kanter». Min mening blir for hvert år mer og mer den, skriver han, at alle de som reiser ut, gir et godt eksempel. Særlig bør de unge kvinner, for hvem utsiktene til å få et hjem stadig forringes, og av hvilke vi i forveien har altfor mange, utvandre. Hvorfor de ikke lærer sig enølsk eller spansk og siden pakker sine kufferter og reiser ut, er ikke lett å forstå.

Han skriver videre at Danmark, ei sammenlignet med utlandet har overflod av troende i landet».

Det er ikke vår Herres mening at danske skal klumpe sig sammen og leve på den lille strimmel som heter Danmark», slutter han.

Vi kjenner ikke så nøie til den åndelige tilstand i Danmark, men når generalsekretæren fremsetter påstanden om at det er overflod av troende i landet, må vi medgi at det er en merkelig påstand som grunn for utvandring.

Er det ikke ungdommen, fremtidens håp, man innen enhver bevegelse søker å bevare? Og burde man ikke nettop innen de kristelige leire ha ei enine oppe for nødvendigheten av dette?

Det burde være så.

Tidens forderv.

I «Blå Korsbladet» finner vi et lite utdrag, tatt i fleng, av de daglige begivenheter som brennevinsdjevlen formår å prestere gjennem sine slaver:

«Det er aldeles redselsfullt hvad vi nu så å si er vidne til om dagene. Koner halshugger sitt udyr av en mann. Søner gjør attentat på sin far. Fordrukne kjæreste-rolk myrder hinannen. Den ene kamerat kjører kniven i brystet på den annen og driver komedie med liket før han lar det gå i elven. En annen vet ikke av for han har fått et drepende stikk i ryggen....., men hvorfor fortsette med å ramse op? Jeg er forberedt på, at det er utspillet nye redselsfulle dramaer allerede for disse linjer blir trykt.

Det er nemesis. Det er gjengjeldelsen. Det er straffen over den egoisme, den likegaldhet, den tankeløshet som lot drikke trafikken atter legge landet under sig.

Ved regnestykkets endelige oppgjør vil nok noen hver få forståelsen av at drammen var dyrt kjøpt».

— Sydens lønn er døden, både i øieblikket og evigheten.

Ajl.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 22, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Fra Arendal.

Et vidnesbyrd til Herrens ære. Arendal 3. mai.

Sannelig, våre sykdomme har han tatt på sig og våre piner har han båret, men vi akttet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig. Men han er såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham, for at vi skal ha fred og ved hans sår har vi fått lægedom. Es. 53, 4-5. Priset være Gud. — Derfor hver den som kjennes ved mig for menneskene, ham skal også jeg kjennes ved for min far som er i himmelen. Men den som fornekter mig for menneskene, ham skal jeg også fornekke for min far i himmelen.

Ja det er herlig å være frelst i denne tid. Hvor godt at Jesus sa: «I verden skal I ha trengsel, men frykt ikke. Jeg har overvunnet verdens.» Halleluja.

Hele veien har han lovet å følge med. Selv sa Jesus: «Se jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.» Ja hvor godt, slik som vi mottok ham skal vi også vandre i ham! Jeg er så glad jeg kom og fant hvile i Frelserens arme. Ja der er der trygghet og fred. Og jeg må synge stadig: «O underfulle gåte, o nåde uforskyldt, jeg kan det ikke fatte at Gud min sjel har fylt. Der er i dypet inne et evig kildeveid. En strøm fra Jesu hjerte der rinner til min sjel.» Takk og lov!

Jeg har i den siste tid trengt frem i bønn til Jesus, mer enn noen gang før, da det jo står i Hebr. 4, 16: La oss derfor trede frem med frimodighet for nådens trone for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid.

For en tid siden satt jeg og leste i min bibel Ap. gj. 9, 32-35: Peter sa til Æneas: Jesus Kristus helbreder dig, stå op og red selv din seng! Og straks stod han op! Da la Gud i mig en lengsel efter å bli frisk. Jeg har ca. 3 år vært syk lidende av nyresten (nyresyke). Den siste gang jeg talte med doktoren sa han at det blev kronisk. Jeg har hatt fele smerter mange ganger og ingen krefter har jeg hatt. Men jeg priser Jesus! Idag er jeg frisk da lægen Jesus rørte ved mig! Mesteren fra Golgata. Hvad ingen annen i verden kunde, det både ville og kunde han! Jeg bad til ham som er kommet til verden for å gjøre syndere salige. Så var det en dag Herren talte til mitt hjerte: «Disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med tunger, de skal ta slanger i hendene, og om de drikker noe giftig skal det ikke skade dem. På syke skal de legge sine hender og de skal bli helbredet!»

Onsdag aften den 9. april var

jeg på møte i Betania. Der talte evang. Otto Olsen. Jeg blev efter møtet salvet med olje efter Herrens ord. Jak. 5. Vi var 3 stykker som blev salvet. Jeg blev i ånden ført til Golgata! Der så jeg Jesus hang. Blodet fløt fra naglegapet av hans hender, og torne-kronen var presset ned på hans panne, hvor blodet dryppet ned over kinnene, og jeg skjønte det var for mig. O halleluja, ropte jeg. Straks blev jeg så underlig, så følte jeg en forunderlig kraft, trengte gjennom mitt legeme. Og da den kom til ryggen krympet nyrene sig sammen og så gikk smertene bort med en gang. Jeg pristet ham høit for jeg var helbredet. Ja, han er all æren verd. Jeg blev så glad, jeg synes jeg kunde omfavne alle omkring mig. Ja pristet være Jesus. Det er ikke frelse i noen annen. Jesu Kristi, Guds sønns blod renser oss fra all synd. Halleluja. Ja det er herlig å kjenne at Jesus er den samme nu som før, han forandres ikke, men blir det til evig tid. Det er blitt så herlig for mig når jeg har lest: Jesus gikk omkring her-nede, helbredet all sykdom, ja han ynkedes innerlig over folket. De var som får der ingen hyrde hadde. Ja Jesus gjorde vel over alt hvor han kom frem. Og alle var slagne av forundring over Guds storhet.

Jeg kan ikke få fulltakk for sin godhet mot mig. Han sa: «Den som ber, han får, den som leter, han finner, den som banker på skal der lukkes op for.» Løftene kan ikke svikte. Nei, det står evig fast! Vi har fått erfare Guds godhet imot sine barn her i Arendal. Nåde over råde. Og han har lovet å gi oss mere enn vi forstår å be om. Ja, herlige sannhet for min sjel!

Jeg er så glad at Anden skal veilede oss til hele sannheten. Anden skal lede mig fremad, og hans røst jeg høre vil! Den ransaker alle ting også dybdene i Gud, og Guds faste grunnvoll står igar dette innsegl: Herren kjenner sine. Vi venter nu vår Herrens bud. Se op, se op, vår brudgom kommer å føre hjem sin kjøp-te brud! O salig dag, nu er det klart. Jeg venter ham, kom snart, kom snart! Ab. 22, 20.

Du som er ufrelst, kom til Jesus. Bered dig til å møte din Gud. Hvor skal du havne i evigheten? Betenk dig! Idag er frelsens dag. Idag er Gud å finne. Ja åpne ditt hjerte for Herren, si synden og verden farvel! Derute og langt i fra hjemmet, du ellers borttaper din sjel! Hjertelig hilsen til alle Guds barn.

Agot Iversen Børstad.

Nesten en kristen.

Bli ikke stående på skilleveien. Slå dig ikke til ro med at du er kommet nær til Guds rike. Dette å «være kommet nær», betyr nesten frelst, og nesten frelst vil si det samme som at man er fortapt. Jo lenger du utsetter med denne viktige sak, jo vanskeligere blir det. Treff ditt valg idag, snart kan det være for sent. Si ja til Jesus i dette øieblikk og du skal få kjenne nådens strøm tilflyte ditt hjerte.

— Du sier: du har fått alt i Kristus, det er sant. Men har Kristus fått alt av dig?

H. Z.

Takk for Frelsesverket

Mell. «Dypt ned i kilden»

Takk at Jesus lever! Det har ingen nod — Livets Fyrste seiret over grav og ded. Han som var helt villig å gå korselighet — Han opstod så herlig — ja for dig og mig.

Takk min Gud for seiren som du herlig vant. Det var ikke nagler som dig til korset bandt. Det var din den dype, rene kjærlighet — som du viste mig da du på korset led.

Takk at makt og myndighet fikk nederlag, og at du vant seiren i det store slag! Og du sier til oss: Vær ei nu forsagt — horer du ei ropet: Alt er nu fullbragt.

Hjelp mig kjære Jesus å være skjult i dig — så det ikke lenger bliver mig, men dig. Thi du er jo veien, livet, sannhet, fred — hjelp mig følge dig i tid og evighet.

Arendal i mai 1930.

Olga Ottosen.

Fra Mukden, Manchuria.

12. april 1930.

Kjære misjonsvenner! Det er med glede vi mottar innbydelisen å sende en hilsen til våre norske venner gjennom «Misjons-Røsten.» Det var sommeren 1928, efter over seks års hårdt arbeid i Kina, vi fikk den herlige anledning å besøke slekt og venner i Norge. De litt over fem måneder vi fikk nyte av Norges skjønne natur var for oss virkelig høitidsdager. På grunn av den korte tid vi var hjemme og vårt store behov av hvile reiste vi ikke rundt landet så meget, men besøkte bare noen forsamlinger hvor vi atter fikk møte gamle venner fra Amerika.

Innen vi reiste hjem kjente vi dragsel å åpne misjonastasjoner i det store Manchuria. Vi arrangerte derfor for våre stasjoner i Tientsin distriktet efter vi kom tilbake til Kina sist høst, og den 13. desember reiste vi til dette nye felt. For noen år siden var der noen svenske venner som åpnet virksomhet i byen Harbin og fortuten dem har vi ikke kjennskap til noen av de frie venner som har virksomhet på dette felt. Presbyterie-misjonen har nedlagt et stort arbeid de siste 50 år i Manchuria; men som mange av de andre store misjoner, så består deres virke mest i skole og hospitalarbeid. Den største del av Manchurias henimot 30 millioner mennesker er dog uberørte av evangeliet og går evigheten imøte uten kjennskap til Jesus og den frelse han bragte.

Mukden er en by med et innbyggertall av omkring 600,000 og en stor del av befolkningen her har flyttet inn fra andre provinser av Kina. Vi fant det meget vanskelig å komme tilrette her da tilstrømningen av emigranter fra de øvrige dele av Kina har vært så stor i de senere år, så det er meget vanskelig å leie hus, og huseleien er omkring 350 % mere enn i Tientsin og Peking. Gud gav oss dog en åpning og de siste måneder har vi holdt regelmessige møter i vårt misjonslokale. Flere hjem er blitt åpnet for oss og søstrene har

sine hender fulle av arbeid med kvinnekøper i hjemmene. På lokalitet har vi bedt med en mengde syndere gjennom de siste to måneder og noen av disse har også funnet Jesus som frelser og forløser.

Gud har også utøst sin And i blandt oss og flere har mottatt en bibelsk dåp i den HelligAnd. Vi hørt dem tale med tunger og høilig prise Gud. Ja, priset være Herren som velsigner sitt dyrebare ord for hjertene og innfrir sine løfter som på apostolens tider. Det er en stor inspirasjon for oss å se kineserne fylt med den HelligAnd og høre dem, under Andens kraft, vidne om den korsfestede Herre og Frelser Jesus Kristus som er blitt levende for dem og er blitt livet i dem.

Kjære venner, stå med oss i bønn for dette store felt, at mange blandt Manchurias befolkning skal gjøre sig rede å møte Jesus når han kommer for å hente sin brud. Han kommer snart, må vi alle være rede til å møte ham. Hjertelig hilsen

Martina og Martin Kvamme.

Kirkestrid i Sverige.

I Gøteborg bluser det op til en kirkestrid av dimensjoner. Grunnen er at dosent Gustaf Ljunggren er utnevnt til domprost i Gøteborg, en utnevning som mange er sterkt imot.

Det heter at erkebiskopen utnevnte Ljunggren til domprost fordi han ikke fikk et professorat i Uppsala, og i omtalen av affæren blir hr. Spøderblom benevnt den herskesyke og hensynsløse prelat.

Guds ord

behøver man ikke å forsvare. Guds ord forsvaret sig selv. Vi skal forkynde Guds ord og adlyde det, men ikke forsvare det.

— A tenke kjærlig om sin neste er godt. A tale kjærlig om sin neste er bedre. A handle kjærlig mot sin neste er best.

ORD FOR DAGEN.

Enhver gjerning skal Gud føle for dommen over alt hvad der er gjort, det være sig godt eller ondt.

Pred. 12, 14

Bibelen.

Til evig tid, Herre, står ditt fast i himmelen.

Salm. 119, 89

Denne bok inneholder Guds ord om menneskets tilstand, frelsens syndens dom og de troendes glede.

Dens lærdomme er hellige, de forskrifter er bindende, dens historier er sanne og dens avgjørelser er uforanderlige.

Les den for å bli vis, for å bli trygg og praktiser den for å bli sikker. Den innehar lys og lede dig, føde til å opholde dig, trøst til å oppmuntre dig. Den vandringsmannens veske, datens sverd og den kristnes Her er himmelen åpnet og hans des porte igjenlukket.

Kristus er dens store emne, gode dens hensikt og Guds kommissen, styrer hjertet og der foten. Læs den enfoldig og bedende.

Den er en grube av rikdom, paradys av herlighet og en flod av lykke. Den er givende dig i livet, bli åpnet på dommens dag og kommet for evig. Den fordømmer alle, som letsindig forkvakler dens kostbare innhold. Les Amos 4, 1-12.

I bibelen har menneskene gjennom artusener funnet lys, lærning og svar på hjertets dyreste spørsmål.

Bibelen er en bok av en virksom kraft. Jeg er overbevist om, at bibelens skjønnet lærer vil stråle frem — efter som lærer å lese den bedre. Hvor fremmskritt enn vår viden og dannelse kan fremvise, de vil ikke overtreffe kristendommens herlige og sedelige kraft, sådan som stråler oss imøte i evangeliet.

Bibelen er, hvad man så kan si, menneskehetens store ster.

Jeg har prøvet det mest verdifulle menneskes sønner, men jeg kan ikke betro min sjel til noe det. Kun Bibelen kan jeg på.

Bibelen, min sønn, er den bok i verden. Og der vil heller dri komme noen bedre. Den lede dig i alle livets omstendigheter. Derfor, idet du nu går i verden, legger jeg denne boken i din hånd.

Min opplysning tilskriver jeg og alene denne bok. Den er gammel, den er fordringsløs som turen, den er så enkel, den er som solen, den nærer som brede som solen, lik den gamle mor, med skjelvende leber leser i for sine kjære. Den kalles med te «Den hellige skrift.» Enhver som har tapt sin Gud, kan i denne bok atter finne veien til ham.

Syntes det var så deilig i denne bok stråler han frem i denne traktat, at jeg mange måtte få lese den. 25. Amen.

H. I. Erstad

Vennestevne

avholdes i Askim. Begynner pinsafest og fortsetter 1. og 2. pinsedag i lokalet «Fremitiden».

Venner som ønsker overnatte medtar utleipe. E. A. Nordquelle med flere predikanter deltar.

SPRETTE FELTER

Fra påskestevnet i Møllergt. 38, Oslo.

Kjære «Misjons-Røsten»! Nåde være med eder og fred av Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus. Ja, så begynner Paulus brovest sitt til Efeserne og så vil jeg nu også skrive til dig, til en som har det svært siden du hørte fra mig. Nu vil jeg kun fortelle fra någ. Nu vil jeg vært i Mjøldig og i påsken har jeg vært i Herlegatun nr. 38 og hørt hvad Herrens har å si til sine små. Det var et herlig steblik, fullt hus på møtene og Herrens ord blev sådd rikelig ut. Det spiret og bar frukt, til tirsdag etter helgen var det dåp 4 søstre og 1 broder vilde gå i Lammetis fotspor livet igjennem.

På eftermøtet kom 3 sjæle og bad om nåde, ja bli benådet i den elskede. Hedersgjesten, Jesus Kristus, var den som blev æret i høytone og vidnesbyrdene var santoner og erfaringer fra alle. Hvis jeg vil sammenfatte alt, så blev det disse tre ord: «Tro, håp, kjærlighet.» men kjærlighet er det største, til kjærligheten følger igjennem død og grav.

Skjærtorsdag samledes vi kl. 10 1/2 til bønn, kl. 11 talte br. Johannes og Erik Nordquelle om troen på Kristus Jesus. Om af ten var fest, hvor br. Otto Olsen var tilstedt og fortsatte emnet om troen, om tro til helbreddelse på legem og sjel. Les i Es. 53, 3—5 og i Joh. evang. og de andre evangelierne står det hvordan Jesus gjorde under, men Herren sier i bibelen at vi skal gjøre større ting enn disse. Br. Johansen talte om samme og en gammel kjær br. Jansen sa: Her kan vi sette over det ord: «Benådet i den elskede». Så bragte han frem et billedt av hverdagslivet som gjordet og dypt inntrykk på tilhørerne. Det beviste hvordan kjærligheten er den sterkeste og den seirende makt. Han fortalte: En dag satt jeg i retten som vidne.

Det var en pike som var anklaget, grepet i gatetraffikk og andre ting. Assessoren leste op beskyldningene og mange vidner kom frem, derefter spurte han piken om det var sant, men hun nektet og ropte: «Løgn, løgn! Hun blev dømt til 3 1/2 år. Det er syndens lønn.» Videre fortalte han: En annen pike kom inn, beskyldt for samme forseelse, men hun gråt og angret sin synd. Vidner kom og fortalte alt hun hadde gjort. Dommeren spurte henne: Er det sant hvad disse sier om dig? Der hørt seg gjennom trær og høit: «Ja, Herre, alt er sant.» Dommeren og rettsvidner gikk ut for å bedømme hvilken straff hun skulde ha. Den ene sa til dommeren: Jeg er frelst. Br. Jansen sa det samme. De bad dommeren om å la nåde gå for rett. Etter en liten stund kom de tilbake. Alle var spent på å høre resultatet av straffen, da dommeren plutselig uttalte det ord: «Benådet.» På alles an-

sikter viste sig en følelse av glede.

Jeg gikk fra plassen min, fortalte broderne videre, bort til kvinnen og sa: «Jeg bad til Gud at han måtte tale til dommerens hjerte og det gjorde han; til jeg er frelst fra synd og Herren har benådet mig.»

Da brast det ut av piken: «Mine foreldre er også frelst og ber for mig, men jeg vilde ikke høre på dem. Det som jeg har oplevet i dag er ikke her, men en oppstandelse som forlatelse, og be den almektige Å frelse mig.»

Det var et herlig erfaring broderne hadde, til det står jo at vi skal være lys i denne verden. Så skal vi vandre som lysets barn, altså skal vi ikke karrig, så, til den som gjør det, skal høste det samme. Et eksempel har Herren erferliert oss og det er, at vi skal elnke og bede for hverandre. Ikke så som mange har for skikk, det motsatte, til i begge dele er jeg prøvet og det kan jeg si, at Herren fører den ene så og den annen anderledes, men la Kristi ord nok rikelig i n n e i eder, ikke utenpå eller bare opsatt på veggen, nei innen i dig og mig, så vi kan ha et hørsomt hjerte, som talar forstandig ord så det går fra hjerte og til hjerte, ikke fra hode til hode!

Det var venner fra Drammen, Mjøndalen, Neset i Enebak og mange andre og så var «verdens rikeste mann» der, han kom en snarveitt for å se hvordan det blomstret i års vingård. Frukten skal vi nyte sammen min kjær br. Thoresen. All ære til Gud! Jesus, fyrsten fra Golgata, beviste oss stor nåde, derfor er vi glade. Halleluja!

Nu har vi besøkelstedt av Herren og derfor vil arbeide desto mer, til snart høres anskriket: Brudgommen kommer, gå ham imøte! Herlige lødd for den som møter! Men Gud oppreiste ham, idet han løste dødens veer, eftersom det ikke var mulig at han kunde holdes av dem. — Og ved dette vidnesbyrd blev tre tusen sjæle vundet for himmelen. Det var den samme forkynnelse Peter førte i Salomons buegang da folket løp sammen etter at kraften i Jesu-navnet var blitt åpenbart på den lamme.

Det var stor nåde over apostlenes forkynnelse. De fikk i sannhet de ydmyke gir han nåde, og nådegaven er forskjellig.

Men all nådens Gud som kalte oss til sin evige herlighet i Kristus Jesus, han selv skal styrke bekrefter, grunnfeste eder, som ligger i liten stund. Ham være ære og makt i all evighet! Amen. 1. Petr. 5, 10—11.

MISJONS-RØSTEN

Der er kraft i Jesu død og oppstandelse.

Lovet være Gud og vår Herre Jesus Kristi Fader, han som efter sin store miskunn har gjenfødt oss til levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.

Aldri har det lydt et skjønnere og herligere og mer innholdsrikt budskap en dette som lod ut fra gravet hin påskemorgen: Jesus er ikke her, han er oppstanden. Hvilket salig budskap. «Jesus lever, graven brast. Han stod opp over guddoms velde.» Halleluja! Profetien i den 16. salme gikk i oppfyllelse: Thi du skal ikke overlate min sjel til dødsriket; du skal ikke la din hellige se forrættelse. Jesus tok, med sig frem til livet en ny skeit, som er den levende Guds menighet. Ære være Gud og Lammet! Jesu Kristi oppstandelse danner hoidepunktet i hans frelsergjerning på jord, og den var innledningen til hans forbederstilling som yppersteprest ved kraltens hoire hånd. Hvilken rikdom av salighet ligger det ikke i disse ord: «Jesus lever». Det betyr jo at vår Gud er tilfredsstillet ved Jesu offerdød. Denne herlige side av Guds rådslutning er fyldestgjort. Gud være evig lov.

La oss som Guds folk centre oss om Jesu død og oppstandelse. La oss forkynnelsen om dette lyde mer kraftig enn noensinne for. For det bringer håp og trost og vederkvevelse inn i alles hjerter som tror. Forkynnelsen om Jesu død og oppstandelse fikk en veldig plass i disciplenes budskap. Vi leser i Ap. 1: Etterat Jesus hadde lidt, fremstillet han sig levende med mange beviser, idet han i firti dager viste sig for dem og talte om det som hører til Guds rike. — Det var en levende Jesus som åpenbarte sig for disciplene, en som vilde være med dem alle dager.

Det var ved beskuelse av Jesus at Peters hjerte blev fylt, så han selv med Andens kraft kunde frembære vidnesbyrdet for folket. Han som blev forrædt efter Guds besluttede råd og forutviden, Ham slog i ihjel, idet i naglet ham til kors et ved urettferdige hender. Men Gud oppreiste ham, idet han løste dødens veer, eftersom det ikke var mulig at han kunde holdes av dem. — Og ved dette vidnesbyrd blev tre tusen sjæle vundet for himmelen. Det var den samme forkynnelse Peter førte i Salomons buegang da folket løp sammen etter at kraften i Jesu-navnet var blitt åpenbart på den lamme.

Det var stor nåde over apostlenes forkynnelse. De fikk i sannhet

erfare at Gud virket med og stadfestet ordet med de medfølgende tegn. Når vi leser videre, ser vi at Jesus stadig beviser sin makt over hjertene. Det var den oppstandne Freiser som mottatte Saulus på veien til Damaskus, og nettop synet av den herliggjorte Jesus forvandlet ham fra å være en bitter forfølger av Guds folk, til å bli en ydmyk og nidkjær Herrens tjener, som er synagogene forkynte at Jesus var Guds sønn. Halleluja. Amen.

Vi leser videre i vår velsignede bibelbok om motet i Kornelius' hus, da Peter stod frem med det herlige budskap om Jesus. Han som i slog ihjel, idet i hengte ham på å tre, han oppvakte Gud på den tredje dag og gav ham å åpenbar sig. Ham gir profetene det vidnesbyrd, at hver den som tror ved hans navn, og mens Peter talte hans navn. Og mens Peter talte disse ord — som er så salig til disse ord — som er så salig til disse ord — falt den Hellig And og hellig pristue Gud. Den Hellig And gave vår bli utgyldig også over hedningene. Ære være Gud og Lammet! Dette var resultatet av forkynnelsen om Jesu død og oppstandelse.

Peter fortsatte å forkynde det underfulle budskap. Det møtte motstand alle steder, hvor han kom, men Guds store riksakk gikk seirende frem. Paulus kom også i fengsel og blev dømt fordi han forkynte budskapet om Jesu død og oppstandelse. Da han fremstilledes for Feliks, så måtte også han hore dette velsignede budskap som er kraften i Paulus' og alle de troendes liv. Amen. Paulus vidnet også med frimodighet overfor kong Angridus om Jesu lidelse og død, og at han som den første av de dødes oppstandelse skulde forkynde lys for folket og for hedningene.

Jesu død og oppstandelse var sentrumt for apostlene og det er det også for oss som tror idag. Ja, vi priser Gud av hele vårt hjerte som ga oss Jesus, der har seiret over døden og nu lever i evigheten. La oss holde fast ved bekyndelsen av vårt håp, at han har seiret og la oss fryde og glede oss i ham. Kun i Jesus har vi seier! Ved Jesu oppstandelse opphørte det gamle menneske å eksistere, det nye begynte å pulser. Ja, isannhet, alt er blitt nytt. Jesu-navnet til evig ære og pris! Amen.

Arnt Gundersen, Mjøndalen.

Vennestevne

avholdes om Gud vil i Folkets Hus, Frøstad, Kristi himmelfartsdag, 29. mai. Hjertelig velkommen! Mulligens E. A. Nordquelle deltar. For vennene Simen Eriksen.

har vennene mistet to av de gamle brødre, men så er flere unge født inn i forsamlingen istedet, takk og pris.

Onsdag 16. april reiste jeg og min hustru og sønn til Holmsbu. Hadde en herlig påske. Synes aldri oppstandelsen har vært skjønnere for mig å betrakte enn i denne høitid. Det var minnedag også for mig, idet det var 20 år påskedagen siden Gud gav mig tungene, takk og lov. Den som ber han får. Amen. 2-dag påske hadde vi en herlig fest i Asheim, Hurum. Det var en masse folk, og alvorlet blev lagt på våre hjerter. Er nu noen dager hjemme.

Hjertelig hilsen H. I. Ersrud.

Guds førelser.

Ingen menneskefornuft kan forstå eller fatte Guds førelser, som for det meste synes underlige, ubegripelige, urimelige, bakvendte og aldeles stridende mot hensikten.

Se bare hen til Golgata! Den som skal gjøre alle levende. dreper han.

Den ved hvem alle skulde bli frelst, velsignet, og få barnrett, lar han bli fordømt, forbandet og forskutt.

Han lar hyrden sønderrives av ulvene for å samle fårene.

Ved hans død lar han mørke komme over hele jorden, for at der skal oppgå et lys for alle menneskers øine. På denne måte fører han sine kjære.

Efter forbilledet på Golgata blir alle avbildninger tatt.

Legg merke til det, og se flittig på den vei hvorpå Guds Sønn, Faderens elskelige, vandr; ti denne vei må også du gå, innvortes og utvortes, om du lar dig føve av Herren og ikke fører dig selv. Ditt hjerte vil ofte føle sig helt sønderknust, såret, forlatt, ja dødt, så du tror at det er ganske og aldeles ute med dig.

Men viker allikevel ditt hjerte ennu ikke fra Herren,— forlater det sig ennu på ham og utstrekker sine armer efter ham, så vil han atter skape liv i dig, opplyse og glede dig og likesom hensette dig i himmelen. Han legger atter en ny sang i din munn. Vær imidlertid ikke stolt, ikke sikker. Solen går atter ned, himlen vil atter bli skyet — men også bli klar igjen.

Bli ikke forferdet over denne omskiftelse. Det går nu engang ikke anderledes til her nede.

Bli du bare hengende ved ham i troen.

Goszner.

Misjonsbeløp.

Til Misjons-Røsten. Vil Dere være så vennlig å rette beløpet i regnskapet for Desmond, India, inntatt i bladet for 15. april d. å. Det står 2961 kr., men skal være 3 100 kr.

Gustav Larsen, Oslo.

Fra feltet.

Ifølge stykket i nr. 8 fra Gol i Hallingdal, vil jeg få tilføie et par ord til. Vi hadde fest der 13. april. Ja det var sikkert det beste til slutt, vi fikk fryde oss i vår trofaste Gud, Halleluja. Vennene var strålende lykkelige. Ja vi har sikkert grunn til å være glade, ti Jesus blev stor i vår midte. Da de så op, så de ingen uten Jesus alone. Amen. Etter festen var jeg med en bil ned til Oslo, men veiene var så dårlige i vårbløten at det var en tvilsom fornøielse — dog det var heller ikke derfor jeg var med, men for å komme ned til Oslo, og så reise til Harestua i begravelse efter gamle br. Høgelie den 15. april. Hadde en herlig minnedag efter vår hensovede br. Jacob Høgelie. Siste gang han var på møtet jeg holdt ihøst, bøide han sine kne med stort besvær, og vi måtte hjelpe ham op på stolen igjen. Guds uforandrede kjærlighet blev så stor for mitt hjerte, Halleluja. Gamle br. Svend Joncerud døde 14 dage før, så nu

Misjonær Kvamme

og hustru er nu nettop kommet tilbake til feltet og optatt arbeidet i Mukden, Manchuria. De har for tiden ingen kasserer og ønsker derfor at «Misjons-Røsten» skal motta misjonsbeløp. Hvis noen ønsker å støtte dem med økonomiske midler kan disse således sendes til M.-R., boks 32, Sarpsborg, som vil kvittere og viderevende beløpene.

Fredrikstad.

Søndag den 18. ds. holdes velkomstfest i Pinsenmenigheten, Fredrikstad, for evangelist Kolshus, som er kalt til forstander.

